

AMICS DE LA SARDANA

DE L'AGRUPACIO EXCURSIONISTA ATALAIA

Vilanova i la Geltrú

Juliol del 1.969

Carta oberta

A un vell sardanista

Amic: Ja fa anys que ens creixem. Però ara ens veiem ben poc! Quantes hores bones que vam passar junts llavors de la nostra joventut! Tanmateix sembla que sigui ahir. I ja fa vint-i-cinc anys. Les hores costen de passar, a vegades; els anys, en canvi, transcorren volant.

Et recordes d'aquells tips de disfrutar anant a Aplecs i Concursos organitzats arreu, a Barcelona, a Calella, a Mataró, a Sabadell, a Moncada, a Valls, a Tarragona? A mi encara se'm fa aigua la boca, de pensar-hi. Pel tren o en els autocars, quines cantades! Aquella colla de trenta o quaranta nois i noies, famílies i altra gent que sempre anàvem... donava goig. Tots, tan ben agermanats, amb un sol pensament i desig, amb ganes de treure suc d'aquells moments. Sempre, ben units, mai enfadats.

I les ballades, davant el local de "La Unió Vilanovesa"? Les recordes? Havien vingut les Cobles "La Principal de Cassà de la Selvà", "La Principal de Perelada", "La Selvatana", "Iris" de Salt, l'"Albert Martí", la "Barcelona". Me'n deixo al tinter, ja ho sé. Et recordes que, gràcies a l'ajut econòmic de la nostra Agrupació fou possible la creació de la Cobla "La Principal del Penedès"? I aquelles Festes Majors on es feien sardanes "a l'engròs"? Al matí, al "Coro". A la tarda, al "Coro", i més amunt de la Rambla, a la mateixa hora, i les alternaven —quan uns músics

tocaven, els altres paraven— a fi que les poguéssim ballar totes. A la nit, altra vegada, al "Coro". I eren sardanes que si l'una era bonica, l'altra encara més. Sardanes d'en Bou, d'en Xaxu, d'en Piferrer, d'en Saderra, i de tants. Et recordes?: Gota d'aigua, Aurèlia, Xispa, Els degotalls, Maria Mercè... Reno! Allò sols es podia aguantar en els nostres vint-i-cinc anys. A la nit, quan ens n'anàvem a dormir, les cames feien figa, gairebé. Estàvem esgotats. Però havíem gaudit, de valent, i amarrats. Alguna vegada havíem hagut d'anar-nos-en a casa a canviar-nos tots perquè rajàvem aigua.

A l'hivern, els diumenges a la tarda, dintre el local de "La Unió Vilanovesa", també en fèiem, amb amplificadors. Ja ens les sabíem totes de memòria. Allí, molts noiets i noiets començaren a aprendre'n i, així, després, els dies d'audiència, es veien en cor de posar-s'hi.

Férem conferències, representacions d'obres teatrals i exposicions de pintura i de fotografies de vells de Vilanova amb barretina. Prenguérem part en aquella gran gesta que fou la Festassa, que durà un any, de l'Entronització de la Mare de Déu de Montserrat.

Organitzàrem els primers concursos de Sardanes, al Camp de Futbol, que, francament, foren un model d'execució. Et recordes d'aquell any, a primers d'Octubre, que, a la vigília al vespre, es posà a

ploure, a bots i a barrals? Ja ens ho vèiem tot en orris, tot perdut. I l'endemà lluí el sol i tot fou triomfal. Et ve a la memòria aquell xicot que, per celebrar-ho, es va fumar dos habanos un rera l'altre? Més de 60 còlles! Fou un dels dies en els quals Vilanova ha aparegut més bella, més transparent, més radiant. Tot era llum, plé dels colors de les nostres banderes. I a la nit fèiem aquells concerts de música catalana o una exhibició de ballets nostres, a càrrec de l'"Esbart de Dansaires" que teníem. Et recordes de la brillant actuació de l'Esbart, durant dos dies, a Saragossa? I les actuacions que fèrem pel Penedès?

I els concerts del nostre "Orfeo Sant Jordi"? I les visites a les Institucions culturals de la vila i de fora? I aquella jornada al Sanatori de Sant Joan de Déu? I el Butlletí de l'Agrupació, tan digne, on hi havia seccions dedicades a la història de Vilanova i de la comarca, en els aspectes arqueològics i culturals, costums, homes típics, etc.?

I els homes amb els quals entràrem en relació: Albert Martí i Josep Coll, els dos millors tenors en aquestes últimes dotzenes d'anys, els mestres Eduard Toldrà, Ventura, Blasco, Sagarra, el vellet patriarca de la sardana Aureli Capmany, i tants d'altres.

Et va retornant tot a la memòria? Estic segur que, en el fons, no te n'has oblidat mai. Es impossible que marxi. Foren una colla d'anys, en plena joventut, en els quals tot era motiu d'il·lusió, d'afany, de superació. I ens véiem acompanyats per un nombre gran de nois i noies que estimaven l'Agrupació, amb els quals passarrem hores deleitoses de la nostre joventut. Alguns, allí, s'"enredaren", per sempre, i sempre han estat feliços en llur matrimoni, perquè tenien uns ideals nobles. Imagina't si ho poden oblidar, aquests? Tot era obra de tots, malgrat que n'hi hagués una selecció que n'eren l'ànima.

Tot allò, amb el temps, que tot ho mata, ho ensorra, ho emboira, ho canvia, perquè cada temps té les seves exigències, per unes circumstàncies que ara no fan al cas (parlem de coses de 25 anys enrera), va desaparèixer. Bons companys nostres de llavors van passar la ratlla on

comença el segon vessant de l'eternitat (van morir, tal com diem correntment, alguns ja grants, d'altres, en plena joventut), d'altres van marxar de Vilanova, a l'estranger. Alguns d'ells, lluny, fins i tot més enllà dels mars, en terres d'Amèrica, malgrat que la neu ja comença a posar-se'ls als cabells, continuen encara ensenyant a dansar i a cantar i a parlar en català.

Van venir uns anys d'esmoreïment. Les circumstàncies eren difícils. Ho saps bé prou. Rera nostre va quedar un buit. Es va fer el silenci. Però... hi havia un detall... que sovint oblidem, com diu en Raimon: els nostres fills naixien i creixien, i la llavor va fruitar, van sorgir unes noves generacions que, eren filles d'un altre temps, que han pujat enmig de sorrells, sense ésser abonades, sense ningú que les hagi regat ni cultivat, ni espurgat. I, malgrat tot, ens adonem que també estimen la sardana i les coses nostres, que són d'ells, i ara ells, fills també d'aquella exuberància que portàvem al cor, que no pogué atènyer els resultats que desitjàvem, han brotat i estan germinant. Es veu clarament. Com és de bonic veure en les nostres audicions grups de nens i nenes de pocs anys que ja es posen a les rotllanes i també hi volen ésser, perquè ells també són el nostre poble. Són els predilectes, els primers plançons. Són els fills de la nostra fe, d'aquell nostre afany de llavors de la nostra joventut. No et diu res això, amic?

Tu ja t'has retirat. Tens una llar. Als teus fills ja els neixen els primers fills. Vas cansat del treball, pels neguits de la vida. Tots ho portem al damunt. Però hi ha un deure més alt que ens crida. Nosal·tres també fórem fills de l'amor d'uns pares que ens estimaren en la carn i en l'esperit i fórem els seus hereus en l'amor a les nostres coses. I en nosaltres i en els branquillons que ara brosten es fa realitat la cadena de l'amor que a través dels temps va fent de les nostres successives generacions una gent amb un mateix anhel i guiatge.

Medita-ho, amic. Què hi pots aportar tu a aquest renovellament d'ara? Tothom hi és indispensable en aquest esforç, en

tot allò que fa que una gent es retrobi i s'estimi. T'esperem. Llavors t'adonaràs que et pugui privar d'aportar la teva de tenir unes preocupacions, no és res que es pugui privar d'aportar la teva col·laboració a la tasca sardanista. Llavors veuràs clarament que els cabells blanquinosos no són una minva i que la teva joventut continua vibrant. Perquè, de

jove se'n sent qui vol; hi ha, ara també, joves que són ben vells. Tu ets un vell sardanista. Però no un sardanista vell. La sardana exigeix joventut al cor. Si la pards ja has mort. I no m'ho vull creure.

Recorda-ho. T'ESPEREM.

Amb l'afecte de sempre, que no pot morir,

Distincions als nostres socis

En ocasió de la celebració anyal del "Dia de la Sardana", el dia 20 d'Abril, celebrat a l'Espluga de Francolí, foren concedits els diverses Premis Honorífics que atorga l'Obra del Ballet Popular. Entre els premiats figuraren els nostres socis Eugeni Molero i Albert Tort, el primer, per la seva tasca periodística i el segon (Premi Vicenç Bou) per la seva sardana "Amics, endavant!", dedicada, precisament, a la nostra Entitat.

També, darrerament, en el Concurs de

Redacció i de Dibuix, organitzat dintre els actes d'Homenatge, en motiu del Centenari del seu naixement, al Mestre de llengua, Pompeu Fabra, de cara als infants de Catalunya (en el qual prengueren part més de 13.000 nens), ha estat premiada, com a únic vilanoví, la nena Gemma García i Pujades, per haver presentat un treball de redacció.

A tots ells, els felicitem i els encoratgem a seguir endavant en el camí empès. Per molts anys!

Curset de Sardanes

Tal com anunciàvem en la darrera Circular, s'han celebrat, des de finals de maig fins a l'últim dia de juny, els Curssets d'ensenyança de ballar sardanes, que han tingut lloc al local de l'Agrupació E. Atalaia, en dies feiners, un de cara a nens i nenes petits, l'altre, per a joves i noies. Hi han pres part una cinquantena sultats i que els ajudarà, certament, per

de persones, les quals n'han tret bon plaer de les ballades com per anar-se compenetrant amb l'esperit del nostre ball popular, especialment en el cas dels petits, que així aprenen a estimar-lo des dels primers dies de llur vida.

Ara, a esperar d'ací a uns mesos, que en farem, si Déu vol, uns altres.

Que el perfume d'aquesta rosa vermella que és la sardana, oberta en ple cel blau, ens doni a tots, arreu del món, una sang ben catalana.

(Fragment del Missatge al món sardanista, escrit pel pintor Joan Miró, en ocasió del passat Dia de la Sardana).

President: Manuel Prats

Secretari: Marina Massó

Merceria
Perfumeria

Zoppelia

Tel. 293 08 14

Av. del Garraf, 45
(antic Membrillo)

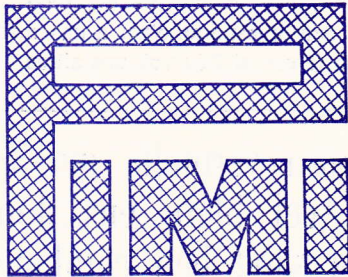
VILANOVA I LA GELTRÚ

Tintoreria
Albá

prendes urgents
neteja des en 6 hores

M. Tomás, 14-16 - Tel. 2930676

XARCUTERIA

Manteques
Fiambres
Embutits
Conserves
Licors

Pollastres a l'ast

Especialitat en
pernils serranos de Jabugo

General Mola, 31 - Tel. 293 04 90 - Vilanova i la Geltrú